

Dz.U. 2009 Nr 127 poz. 1052**U S T A W A**

z dnia 17 lipca 2009 r.

o praktykach absolwenckich**Opracowano na
podstawie t.j. Dz.
U. z 2018 r. poz.
1244.**

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady odbywania praktyki absolwenckiej, zwanej dalej „praktyką”.

2. Praktyka ma na celu ułatwienie absolwentom uzyskiwania doświadczenia i nabywania umiejętności praktycznych niezbędnych do wykonywania pracy.

Art. 2. 1. Osoba fizyczna, osoba prawna albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, zwane dalej „podmiotem przyjmującym na praktykę”, może przyjmować na praktykę osobę, która ukończyła co najmniej gimnazjum lub ośmioletnią szkołę podstawową i w dniu rozpoczęcia praktyki nie ukończyła 30. roku życia, zwaną dalej „praktykantem”.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do osób, które posiadają świadectwo ukończenia szkoły za granicą, uznane za równorzędne świadectwu ukończenia polskiego gimnazjum lub ośmioletniej szkoły podstawowej zgodnie z art. 93 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2017 r. poz. 2198, 2203 i 2361).

Art. 3. 1. Praktyka może być odbywana odpłatnie lub nieodpłatnie.

2. Wysokość miesięcznego świadczenia pieniężnego nie może przekraczać dwukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalonego na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2017 r. poz. 847 oraz z 2018 r. poz. 650).

Art. 4. Do praktyki nie mają zastosowania przepisy prawa pracy, z wyjątkiem art. 18^{3a}–18^{3e}, art. 129 § 1, art. 131 § 1, art. 132 § 1, art. 133 § 1, art. 134 i art. 151⁷ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 917, 1000 i 1076).

Art. 5. 1. Praktykę odbywa się na podstawie pisemnej umowy o praktykę absolwencką, zwanej dalej „umową”, zawieranej pomiędzy praktykantem a podmiotem przyjmującym na praktykę.

2. Umowa powinna określać w szczególności:

- 1) rodzaj pracy, w ramach której praktykant ma uzyskiwać doświadczenie i nabywać umiejętności praktyczne;
- 2) okres odbywania praktyki;
- 3) tygodniowy wymiar czasu pracy w ramach praktyki;
- 4) wysokość świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 3 ust. 2, jeżeli praktyka ma być odbywana odpłatnie.

3. Umowa nie może dotyczyć pracy szczególnie niebezpiecznej w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 237¹⁵ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

4. Umowa nie może być zawarta na okres dłuższy niż 3 miesiące.

5. Zawarcie kolejnej umowy pomiędzy praktykantem a tym samym podmiotem przyjmującym na praktykę jest możliwe tylko na łączny okres, o którym mowa w ust. 4.

6. W przypadku gdy praktyka odbywana jest:

- 1) nieodpłatnie – umowa może być rozwiązana na piśmie w każdym czasie;
- 2) odpłatnie – umowa może być rozwiązana na piśmie z zachowaniem siedmiodniowego terminu wypowiedzenia.

Art. 6. Podmiot przyjmujący na praktykę zapewnia praktykantowi, na dotyczących pracowników zasadach określonych w odrębnych przepisach, bezpieczne i higieniczne warunki odbywania praktyki, w tym – w zależności od rodzaju świadczeń i zagrożeń związanych z odbywaniem praktyki – odpowiednie środki ochrony indywidualnej.

Art. 7. Podmiot przyjmujący na praktykę, na wniosek praktykanta, jest obowiązany wystawić na piśmie zaświadczenie o rodzaju wykonywanej pracy i umiejętnościach nabytych w czasie odbywania praktyki.

Art. 8–11. (pominięte)¹⁾

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

¹⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 czerwca 2018 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o praktykach absolwenckich (Dz. U. poz. 1244).

²⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 13 sierpnia 2009 r.

